

AZ IDŐ TITKAI

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. március 24.

A mai alkalomra egy olyan témával készültem nektek, ami a hét közepe tájékán dobbantotta meg a szívemet. Eredetileg úgy terveztem, hogy folytatom a Szent Szellemmel kapcsolatos tanítássorozatot, de aztán máshogy alakult, mert úgy éreztem, hogy most azt kicsit félre kell tennünk, nem mintha mindent megbeszéltünk, vagy kiprédikáltunk volna a Szent Szellem személyével, jellemével, kenetével, működésével kapcsolatban, hanem egy sürgetést éreztem azzal kapcsolatban, hogy beszéljek egy kicsit az időről. A mai tanítás címét úgy határoztam meg, hogy: *Az idő titkai* és azt gondolom, azt hiszem, hogy ami ma itt elhangzik válaszokat fog hozni sok kérdésre.

Ugyanakkor meggyőződésem az is, hogy ami most itt elhangzik az sokatok számára újabb kérdéseket fog felvetni, amikre nem fogtok választ kapni és ez így rendben van, ez így normális. Nem probléma egyáltalán, ha egy tanítás után úgy érzed, hogy igen, jóllaktál, megelégedtél és még vannak plusz kérdéseid. Azt hiszem, ha ez a kettő egyensúlyban van és ezek a kérdések benned felmerülnek, akkor ez egy jó előjele annak, hogy az ember tudjon a jövőben fejlődni, épülni, előrehaladni, stb.

Tehát arról szeretnék beszélni, hogy az idő egy olyan valósága a fizikai életünknek, létünknek, amit nem tudunk megfogni, de mégis valahol egy anyagi dolog. Nem úgy anyagi, mint ez a műanyag pulpitus, vagy mint ez a szemüveg, hogy meg tudom érinteni, vagy mint a Biblia a papírlapokon, hanem úgy, hogy mindenkinek van valamennyi. Mindenkire hatást gyakorol, mindenki az időnek egy törvénye alatt áll, legalábbis abban az értelemben, hogy mindenkinek ugyanúgy telik az idő. A te számodra is, az én számomra is egy nap 24 órából áll, 1 óra 60 percből, 1 év 365 napból. Nem tudsz ezen változtatni és az egyik legfontosabb dolog a mai napon és remélem sokatoknak felnyitja a szemét az, hogy az időt nem tudod megállítani. Akkor is telik, akkor is múlik, akkor is halad, ha tevékenyen csinálsz valamit, akkor is halad, ha csak tévét nézel, akkor is halad, ha engedelmes vagy Istennek, és akkor is halad, ha engedetlen vagy Istennek. Akkor is halad az idő, ha tartalmasan töltöd és akkor is, ha tele teszed az idődet értéktelen dolgokkal.

Az idő halad és mindenkinek, neked is és nekem is csak egy korlátozott időszakasz áll a rendelkezésünkre itt a földön. Egyikünk sem rendelkezik olyan korlátlan mennyiségű idővel, hogy azt mondhassuk, hogy ezt nem csinálom meg most, vagy ma, vagy ebben az évben, megcsinálom majd később, mert nem lehet a végtelenségig halogatni sok mindent. Vannak dolgok, hogy lenyírod ma a füvet, vagy nem, lényegtelen, holnap is van rá idő, megteheted ezt holnap is. A holnaputáni ebédet aznap főzöd majd meg, nem előre főzöd meg általában, de vannak olyan ételek, amik több napig elállnak, ezt is megteheted. Vannak dolgok, amiket el lehet halasztani, vannak dolgok, amiket ki lehet csúsztatni az időben, vannak dolgok, amiket akár el is téveszthetsz, és ez miatt csúszik egy későbbi időpontra.

Vannak dolgok azonban, amikre egy bizonyos idő áll a rendelkezésedre és ezt vagy megragadod, vagy elúszik ez az idő. Eltelik ez az idő, elmúlik ez az idő és már nincs újra lehetőség arra, hogy visszahozd. Nagyon sok minden van, amit példaként fel lehetne erre hozni. Nagyon sok természetes dolog van, amit fel lehetne erre hozni és nagyon sok természetfeletti, vagy legalábbis szellemi dolog, Istentől való, elhívással kapcsolatos dolog is van, amit bele lehet rakni ebbe, vagy abba a kategóriába, de úgy hiszem, hogy nagyon fontos látni azt, hogy ha Isten mond neked valamit, hogy ezt ,vagy azt tedd meg, erre és erre hívtalak, akkor attól a pillanattól kezdve a visszaszámláló óra elkezdett visszafelé számolni és egyre kevesebb idő van arra, hogy azt bevégezd. Nincs korlátlan időmennyiség az engedelmességre. Nincs korlátlan időmennyiség arra, hogy azt mondjuk Istennek, hogy igen. Nincs korlátlan időmennyisége a világnak sem arra, hogy azt mondja, hogy igen, hiszek Jézusban. Mert egyszer eljön az idő, amikor véget ér egy időkorszak akár, amikor már nem lehet azt mondani, hogy igen, Jézus, hanem csak azt lehet mondani, hogy: Ó, hogy lehettem ilyen ostoba,

hogy nem mondtam időben igent Jézusnak! Ti, akik itt vagytok hívőként, keresztényként, a szolgálatom elsősorban felétek szól, keresztényként is vannak olyan dolgok, amikkel kapcsolatban nekünk döntéseket kell hozni időről időre. Újra és újra szembesülünk olyan dolgokkal, amikor érzünk egy késztetést, egy vezetést, hogy tegyük meg ezt, vagy tegyük meg azt. Lehet bizony sok mindent halogatni, de ha halogatunk valamit egy bizonyos idő után már nem lehetséges betölteni Isten akarata szerint azt, amit Ő mondott nekünk, mert kifutottunk az időből.

Ma szeretnék erre sok egyszerű fizikai példát hozni és egy-két szellemi dolgot is. Azt gondolom, mindenki tudja, hogy keresztényként nemcsak abból áll az életünk, hogy döntünk jó és rossz dolgok között, hogy választunk a kiváló, a tökéletes és a hitvány, rossz dolog között. Sok mindennel találkozunk és időről időre szembesülünk azzal, hogy nemcsak a jó és a rossz között kell választani, hanem a jó és a jó között kell választani. Van két jó, vagy akár három, vagy akár öt jó, és választanunk kell, hogy melyiket tesszük az első helyre. Lehetséges ez? Persze, hogy lehetséges. Vannak az életünkben, amik jó dolgok, de egyet meg kell tanulni mindannyiunknak, mert az idővel való bánásmódunk egyik alappillére, hogy megtanuljuk a prioritás fogalmát, vagyis megtanuljuk azt, mit tegyünk az első helyre. Amikor ezt megtanuljuk és az első helyre tesszük azokat a dolgokat, amelyek az első helyre valók, akkor tudjuk betölteni azt, amire az Isten elhívott minket. Ha az első helyen lévő dolgok a második, harmadik, ötödik helyen vannak és mindig van valami a sorban előtte, így is lehet élni az életet, sőt nagyon sokan így élik az életet. Nagyon sokan ezzel a koncepcióval élik az életüket, hogy ott van az Úr az életünkben, ott van az, amit Isten mondott, de vannak dolgok, amiket meg akarok tenni előtte még, és így sokan kicsúsztak az időből már, sokan eltévesztették és rájöttek arra az életüknek a vége felé, hogy nem jól ragadták ezt meg. Mindig, amikor megkérdeztem nálam jóval idősebb embereket, 70-80 pluszos életkort megélt gyülekezeti testvéreket, hogy milyen gyorsan telt el az életetek? Amikor ezt megkérdeztem a testvérektől akkor általában azt mondták, hogy egy szempillantás. Ilyen gyorsan telt el az egész. Ilyen gyorsan? Hogy tud eltelni egy pillanat alatt hetven-nyolcvan év?

Mikor benne vagyunk, megyünk előre, néha ilyen taposómalom-szerűen, néha ilyen megszokás-szerűen, néha csak kötelességszerűen csináljuk, meg muszájból. Csinálni kell dolgokat, menni kell, magunk előtt tolv, a vagy magunk előtt megtéve, akkor így az ember sokszor elmulasztja a lényegét, mert nem látja meg, hogy van egy fontossági sorrend Istennél. Jézusnak is volt fontossági sorrendje és a bibliai hithősök, akikről olvasunk a Zsidók 11-ben és egyébként a Bibliában mind az Ő-, mind az Újszövetségben, ők nagyon sokan értették a lényegét annak, hogy mit jelent az első helyre tenni azt, ami az első helyre való. Természetesen azt, hogy nekem az Úr az első, így könnyű mondani. Ezt így kijelenteni csak egy mondat, amit az ember elmond, puffogat, mint a forró levegőt, és olyan jól hangzik, hogy nekem az Úr az első.

A gyakorlati életben azonban ez is, ahogy a hit is, cselekedetek által nyilvánul meg és azzal lehet ezt bizonyítani, hogy első helyre kell tenni időben dolgokat. Első helyre kell tenni rangsorban dolgokat, és első helyre kell tenni értékben, értékrendben dolgokat. Az egész életünk, szolgálatunk félrecsúszhat, ha nem a legfontosabb dolgokat tesszük először. Ami a tennivalókat illeti, általában több dolog közül kell választanunk minden nap, de amit nem tesz az első helyre az életedben, amit nem tesz az első helyre a tennivalóid között, azok idővel könnyen elveszíthetik a jelentőségüket. Elmondom még egyszer. Azok a dolgok, amelyek a rangsorban nem elől vannak, hanem második, harmadik, tizedik helyen van a polcon nálad, az azért lehetséges számodra, mert az a dolog számodra nem annyira fontos.

Általában először az ember azt teszi meg, ami a számára a legfontosabb, akár időnként a körülmények is befolyásolhatják ezt, ami sürgető, amit meg kell tenni. Amikor a dolgok fontossága megfakul, akkor a rangsorban nagyon könnyen még hátrább tud csúszni. Amikor az ember nem úgy gondol már bizonyos dolgokra, hogy ez fontos, hogy ennek kell lennie az elsőnek az életében, akkor egyre hátrább csúszik és ahogy telik az idő, telnek a hónapok, az évek, az évtizedek, úgy el lehet tolni az ember életében már bizonyos dolgokat, amiket Isten kért tőled, hogy azt igazából már nincs idő bevégezni és elvégezni. A háttérbe szorulnak könnyebben dolgok és Istennek a dolgai is,

így a szolgálat és igazából az, amire elhívást kaptunk, az életünk küldetése idővel akár irreálissá válhat már, hogy azt betöltsük. Vannak dolgok, amikkel kapcsolatban úgy elment az idő, hogy már nem realitás a fizikai síkon az, hogy valóságba jöjjön. Eltelt annak az ideje, amit nem veszel előre és az idő múlásával eljuthatsz arra a pontra, hogy talán soha nem teszed meg. Nem tudom, hogy voltatok-e már így egy-két dologgal, vagy nem, de a késlekedés gyakran a teljes mulasztást jelenti.

Vannak emberek és ugye keresztények vagyunk, most nem egy mentális tréninget tartunk, szellemi dolgokról beszélünk, a gyülekezetünkről, a személyes életvezetéséről beszélünk. Bibliai szempontból, Isten szemszögéből beszélünk erről. Nem a világ szerinti általános dolgokkal kapcsolatban beszélünk, hanem azzal kapcsolatban, amit Isten mondott, amire Isten hívott téged. Vannak emberek, akik úgy élik le az életüket, a 70-80 évüket, hogy nem tudják, soha nem fedezték fel azt, hogy miért születtek erre a földre. Pedig minden egyes embernek, kivétel nélkül mindenkinek van egy Istentől elrendelt terve és isteni célja, hogy hogyan éljen és milyen pályát fusson be az életében. Ha késve teszünk meg valamit, ha késve engedelmessékedünk, akkor lehet, hogy Isten akaratát végül meg sem tesszük, vagy ténylegesen kicsúszunk az időből.

Igazából nagyon kemény kifejezés, amit most mondani fogok, de én úgy hiszem, teljes meggyőződésem, hogy Isten számára sértő, ha Ő a második, harmadik, vagy akárhánnyadik helyen van. Az Ő számára sértő dolog és hadd hozzak egy egyszerű példát. Férjes asszonyok vannak itt? Ha a házasságodban a férjed számára te a harmadik, negyedik asszony lennél, akkor mit gondolnál? Azt már nem! Na, nana, azt már nem! Fordítva. Férfiak, férjek! Ha a feleségetek számára ti ugyanígy második, harmadik helyen lennétek csak és nem az elsők, akkor mit gondolnátok? Lehetne sorolni, hogy hűtlen, megalázó, kirekesztő, sok mindent lehetne mondani, ami valóságosan tény lehetne.

Annyira tudunk ragaszkodni az emberi valónk megelégtetéséhez, hogy én legyek az első. Én legyek az első, aki fizetésemelést kap. Én legyek az első, aki előléptetést kap. Én legyek az első, aki lehetőséget kap, én legyek az első mindenbe, és általában. Ez az egónkból, az önző mivoltunkból fakad. Valamikor jogos az igény, hogy első legyünk egy házasságban például. Sok más esetben pedig nem, de Isten szemszögéből? Vajon Ő mit gondol? Mit érez? Hogyan viszonyul Ő ehhez, amikor Ő a második, harmadik, ötödik, tizedik helyen van? Úgy gondolom, hogy Ő az isteni mivoltában nem úgy viselkedik, mint mi emberek, hogy duzzog és mérges lesz és visszacsap, vagy felelősségre von, hanem egyszerűen háttérben van és alig várja, hogy minálunk a fontossági sorrendben elől lehessen. Mert amikor mi első vagyunk az Ő számára, amikor Ő első a mi számunkra, amikor „face-to-face” vagyunk egymással, magyarul: szemtől szembe, akkor úgy gondolom, hogy a közösség, a kapcsolat és minden egyéb más úgy tud megnyilvánulni, ahogy nem tud akkor, ha második, harmadik, ötödik helyen van.

Hadd mondjak el valamit! Határozottan keretezd be, húzd alá, jegyezd föl, hogy nem a szolgálatról beszélek, hogy a szolgálat az első. A Biblia sehol nem írja, hogy a szolgálat az első. Isten az első, mint személy, mint Vele való kapcsolat az első. Érthető? Mert sokan egyenlőség jelet tesznek Isten és szolgálat közé, de tudod, lehet szolgálni úgy is Istent, hogy az Ővele való kapcsolat a sokadik helyen van és ez így nem jó! Első a Vele való kapcsolat! Ha ez jó, akkor jó lesz a második helyen lévő kapcsolat is, ami a prioritásban a Biblia szerint második, az pedig a családod. Ha jó a Vele való kapcsolat és tényleg Ő van az első helyen, akkor jó lesz a harmadik helyen lévő kapcsolat, ami a szolgálat. Sokszor ezek átfedésben vannak. Nem lehet mindig így rangsorolni egymás fölé. Az első hely az a biztos, az a tuti, az, ami mindig ott van. Mindig, minden körülmények között, hogy az Úr az első! Hogy mi van a második, harmadik, ötödik helyen, azok váltakozhatnak, átfedésben vannak. Együtt vannak, valamikor így, valamikor úgy vannak ezek, de ha az Úr az első valóban, akkor minden utána való dolog a helyére tud kerülni és az Ő segítségével, az Ő kegyelmével, az Ő áldásával tud működni. Minden megadatik neked, ha Ő van ott legelő!

Máté evangélium 6,33. Talán hallottad már ezt az igeverset. Egyszer, kétszer az egymillió fölött hallottad már ezt az igeverset. Ezt mondja Jézusnak nem csak piros betűs, hanem aranybetűs kijelentése. Rengeteg kijelentés van benne!

Máté 6,33.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Mind megadatnak néktek. Ugye előtte, hogy mi ez, hogy „minden megadatik nektek”, ezek a fizikai élet és a lelki élet szükségleteinek a betöltéséről beszél. Beszél a Biblia az előző Igékben a mező virágairól, a madarak eledeléről, beszél sok mindenről. Azt mondja Jézus, hogy ez felől nem kell aggódnod. Ezek felől nem kell kétségbeesned. Mert ezek mind megadatnak neked, ha. Van itt egy feltétel: ha neked az van elől, hogy Őt keresed. Isten országát. Az Ő királyságát. Tudod, ehhez nagyon sokszor határozottan hit kell, mert az emberben önmagában nem ez van elől, hanem az, hogy keresem az én boldogulásomat. Keresem az én megelégedettségemet. Keresem azt, hogy hogyan lehet az én szükségemet betölteni. Nem valami láthatatlan királyság van elől, hanem az, ami engem érint, hogy én, én, én, én legyek mindenekelőtt középpontban és legyek én megelégtve.

De Isten akarata itt egyértelmű. Jézusnak a szava ez, hogy keressétek először Isten országát. Tudod, hogy igazán termékenyen az ember úgy tud élni, akkor lesz igazán termékeny az élete, ha ezt így csinálja. Keresd Isten királyságát először, mielőtt még a saját vagyoni, biztonsági kényelmet keresnéd! Kezd el időben, mert sok mindenhez idő kell! Nagyon-nagyon sok mindenhez idő kell. Ahhoz, hogy valami igazán nagyot, vagy lényegeset, valami tartóssat, vagy hathatósat létre tudjon hozni az ember az életében abban a pár évtizedben, míg a földön él, ahhoz bizony idő kell. Nagyon-nagyon ritka dolog az, amikor nagyon hirtelen, nagyon gyorsan, nagyon fiatalon valami nagyon nagyra tud nőni. Előfordul ilyen, a legtöbb tönkre is megy, mert nincs elég alapja. Tehát hosszú idő, nagyon sokszor évek, évtizedek kellenek ahhoz, hogy valami úgy felépüljön, olyan szilárdan álljon, hogy az meg tudjon maradni.

Ez a természetes világban is így van. Ahhoz, hogy egy fa igazán nagyra tudjon nőni, hogy igazán nagyon nagy terebélyes lombkoronát tudjon növesztetni, nagy érett gyümölcsökkel és legyen 8-10-20 méter magas, ahhoz neki sok évet kell ezen dolgoznia, míg a kicsi magból nagy, kiterjedt gyökereket ereszt és megtermi a gyümölcsét. A folyamat, amíg eljut ide, az sok idő. Minden évben, az év minden napján, az év minden percében, hol ilyen körülmények, hol olyan körülmények között ezt a munkát végzi. E felé haladunk és ez a célunk. Tudod, hogy Jézus is már gyermekkorában készült a szolgálatára. A kis Sámuel próféta már kicsi gyermekkorától ott volt a templomban. A törvény előírta az ószövetségben a lévítáknak, hogy harmincéves kor előtt nem lehetett senki a papi szolgálatban, hivatalban. Tehát évekig készültek arra, hogy beálljanak valahova, valamilyen helyre, valamilyen szolgálatba, valamilyen elhívásba, valamilyen küldetésbe és évekig dolgoztak azon, hogy egyszerűen odajussanak, hogy azt tehessék, amire Isten elhívta őket.

Ha ez a felkészülés, ez az előzmény kimaradt, akkor nem tudtak volna odakerülni erre a helyre, vagy erre a pozícióra. Jézus harminc éves volt, amikor kezdte a szolgálatát. Úgy hiszem, van itt egy kis prófétikus kijelentés ebben a dologban, hogy harminc évesen kezdhettek az ószövetségben. De Jézus mindent a törvény szerint, a törvényt betöltve tett és nagyon-nagyon sok minden van ami az Ő életében nem annyira látványos, ha nem gondolunk bele, de visszamutat arra a törvényre, amit olvasunk a Biblia kezdő lapjain. A János evangélium 4,35-re lapozzatok:

János 4,35.

35. Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljön az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra.

Jézus itt egy nagyon érdekes kijelentést mond. Azt mondja, hogy rövid az élet. Ne mondjátok azt, hogy majd, ha eljönnek az idők, amikor minden körülmény majd tökéletes lesz, akkor majd csinálom azt, amit Isten mondott nekem. Valóban nem lehet bizonyos időket előrehozni és valóban el kell jutni az időben oda, amikor is a legmegfelelőbb az időzítés, de vannak dolgok, amiket már most elkezdhetsz.

Ha mást nem, akkor készülsz arra, ami majd következik. Felkészülsz arra, ami ezután fog jönni, és józan vagy és bölcs és belátod azt, hogy ez a világ gonosz. Például, készíted magad fiatalon arra, ha bármikor az életben, hatvan, nyolcvan, százévesen valami betegségtünet megtámadja a testedet, akkor felkészült legyél arra, hogy hogyan állj ellen és mondd azt, hogy ezt nem engedem

meg a testemben, hogyan jelentsd ki a hitedet és nem akkor kezdesz el gyógyító Igéket keresni és imádkozni, hogy jaj Istenem, valami legyen már, valami történjen most gyorsan, hirtelen, mert ez nem fog így működni.

Amikor a vasárnapi ebédet akarod megfőzni és nekiállsz mondjuk tíz óraker és akkor jut eszedbe, hogy a húslevesbe való zöldséget el kellene vetni a kertbe, mert neked sárgarépa kell meg petrezselyem, meg mindenféle, ami beleváló és ki kellene kelteni a tojásból a tyúkot, ami nem is tyúkként születik, hanem kiscsirkeként és aztán lesz belőle idővel tyúk, amiből jó levest tudsz főzni. Tehát nem lehet két óra alatt mindezt létrehozni, mert kevés rá az idő, előre kell gondolkodni. Bemehetsz a boltba persze, megveheted ott, de ahhoz is előre kell gondolkodnod.

Minden utasítás, minden lehetőség, amit Isten mond nekünk, az időhöz van kötve. Rá van kötve egy láthatatlan időzítőre, aminek a visszaszámláló órája elindult abban a pillanatban, amikor Isten szólt hozzád. Minden nappal, minden hónappal, minden évvel csökken a teljesítésére szánható idő.

Ne gondold azt, hogy megállíthatod az időt, eddig ez még senkinek sem ment. Ezért ne gondold azt, hogy később majd komolyabban veszed Istent, hogy most még éled azt az életet, amit eddig és majd holnaptól, jövő héttől, jövő évtől komolyabban veszed.

Nekem mondták már fiatalabb koromban kortársaim, fiatalok, hogy amikor majd nyugdíjas leszek és ott ülök a kandalló előtt és majd hintáztatok és nem lesz más dolgom, akkor majd olvasom a Bibliámat, addig nekem ehhez nincs időm, nem is akarok ezzel foglalkozni. Van, aki már meg sem érte azt, hogy idős legyen. Tudod szokták mondani azt is, hogy fiatal bárki lehet, de idős vagy mondjuk úgy, hogy öreg, nagy kort megért csak a java. Igaz? Nem mindenki éri meg az igazán magas kort és nem tudjuk pontosan, hogy meddig vagyunk itt ezen a földön.

Isten elhívott minket és az óra ketyeg és eljön az idő, amikor már nem fogod tudni teljesíteni azt, amire elhívott, úgyhogy most tedd meg a következő lépést, most ragadd meg a kínálkozó lehetőségeket, most gyere el az alkalomra, most gyere el az összejöveteleinkre, most legyél olyan, aki fogod az éhes szívedet és megtömöd magad az Igével, mert most van erre lehetőség!

Nem tudom, mi lesz holnap, nem tudom mi lesz jövő héten, az ember tervez, de nem mindent tudunk befolyásolni az időben. Ha van egy húszéves periódus például valamire, hogy elvégezzük, de abból tizennyolc évet valami egészen mással töltünk, halogatunk és nem vesszük komolyan, és tizennyolc év után rádöbbenünk, hogy mégiscsak valahogy rá kellene állni erre a dologra. Amit Isten mondott, azt Ő komolyan mondta, odaszánom magam tényleg és akarom csinálni, akkor valóban két év alatt sok mindent el lehet végezni, de nem ez volt Isten tökéletes terve és akarata, nem ez volt az Ő szándéka. Azért adott rá húsz évet, hogy fel tudj épülni, meg tudj erősödni ebben. És nagyon sok mindenhez bizony sok idő kell. Van úgy, hogy az idő nagy része már lejárt és nem tudunk vele mit kezdeni és ha csak két évünk van arra, hogy bevégezzünk egy húsz éves munkát, akkor vajon a hatékonyságunk mennyire lesz erős, vagy jó?

Rendkívüli módon híve vagyok annak, hogy bármilyen apró dolgot, valamilyen szolgálatot, valamilyen tevékenységet az Egyházban, a gyülekezetben minél hamarabb főleg fiatalok kezdjenek el. Mert az embernek a fiatal évei, a húszas évei, a harmincas évei erővel teljeseek, lendületesek, frissek, máshogy viselkedik egy negyven, ötven, hatvan éves ember. Igaz? Vagy te olyan vagy hetvenévesen, mint amilyen voltál húszévesen? Olyan vagy negyvenévesen, mint amilyen voltál tizenötévesen? És itt nem feltétlenül a test biológiájáról beszélek, hogy idősebb már a test, nem csak erről, hanem változik a gondolkozásmód, változnak a körülmények, az élethelyzetek, már családod vagy, már vállalkozásod van, már akár gyermekeid vannak, akár már unokáid vannak. Tehát már több minden van, ami közbejön, ami még nem volt akkor, amikor esetleg húszévesen bele tudtál volna kezdeni.

Én nagyon hálás vagyok Istennek és ez nem az én választásom volt, ez az Ő elhívása. Tizennyolc évesen szülehettem újjá, rendkívül hálás vagyok ezért és húszévesen elkezdhettem szolgálni. Nagyon-nagyon nagy előny és nem az én érdemem ez, hanem az Ővé, hogy benne lehetek sok éve. Önmagában ez, hogy benne lehettem és benne lehetek sok éve, önmagában ez hozott olyan tapasztalatokat, amit nem hozott volna semmi más.

Lehet, hogy vannak fiatalabbak, akik esetleg bizonyos dolgokban helyesebben, jobban gondolkoznak, mint egyes idősebbek, lehet, hogy vannak dolgok, amiket rugalmasabban, jobban átlátnak, máshogyan kezelnek, szabadabban stb., de egy dolgot nem lehet elvenni semmiképpen sem az idősektől, ez pedig a tapasztalat. Ha jó tapasztalat, ha rossz tapasztalat. Egy hatvanéves embernek sokkal-sokkal több tapasztalata van, mint egy huszonöt évesnek. Huszonöt évesen is nagyon sokat lehet tapasztalni, csak egyszerűen ahogy telik az idő, több mindent tapasztal az ember. Nem jelenti feltétlenül azt, hogy az idősebb embernek ez a tapasztalata az előnyére válik, de vannak dolgok, amihez idő kell. Nem tudom máshogyan mondani ezt, csak így.

Vannak, akik tisztában vannak azzal, hogy az időnek milyen fontos szerepe van az életünkben és vannak, akik ezt figyelmen kívül hagyják és úgy élik az életüket, mintha soha nem halnánk meg, mintha csak a ma létezne, mintha nem jönne el a következő év, vagy évtized. vagy nem lenne semmiféle előrelépés.

Kicsi gyerek voltam, mint ahogy sokan így voltatok, talán még az előző évezredben, számolgattuk, hogy hány éves leszek majd kétezerben. Hányan voltatok így? Sok kéz van. Vajon hány éves leszek akkor? És hány év eltelt már azóta? Lassan egy negyed évszázad. Negyed évszázad eltelt már azóta, amire előrefelé néztél sok évvel ezelőtt. Tehát az idő megy.

Mondom neked, eljön a következő év és öt év múlva is lesz idő, ha még nem ragadtatunk el, és ha a világ így folyik tovább, akkor tíz év múlva is, meg húsz év múlva is, ötven év múlva is lesznek emberek, akik itt lesznek és lesznek, akik már odaát lesznek és lesznek emberek, akik engedelmesebbek lesznek és egy csomó minden változik, de egy csomó minden állandó.

Állandó dolog az, hogy az idő nem áll meg és amikor a lehetőség ott van, akkor azt neked ott meg kell ragadnod, mert ha nem ragadod meg, akkor elúszhat. Az 1Thessalonika levél 5. fejezetére lapozzunk és egy kicsit belemegyünk most a görög szavaknak az értelmezésébe.

1Thessalonika 5,1–2.

1. Az időkről és időszakokról pedig, atyámfiaim, nem szükséges írnom néktek;

2. Mert igen jól tudjátok ti magatok, hogy az Úrnak napja úgy jön el, mint a tolvaj éjjel.

Ugye itt az eljövendő időkorok felé mutatnak ezek az igeversek és itt ír az 1-es vers időkről, időkről és időkorokokról. A görög nyelvben az időre két különálló szó van, ezek nagyon hasonlítanak egymásra, mégis máshogy fogják ezt meg. Az egyik ilyen szó a kronosz. De mielőtt ezt a görög szót megnéznénk, nézzük meg ugyanennek az igeverseknek a Csia Lajos fordítását is. Ez egy picit közelebb hozza nekünk azt, hogy itt az idővel kapcsolatban miről is van szó.

1Thessalonika 5,1–2. Csia Lajos fordítás

1. Az időtartamok és időpontok felől pedig nem szükséges nektek írunk, testvéreink,

2. hiszen magatok pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint tolvaj szokott éjjel,

Érdekes nagyon, hogy azt mondja Pál itt ennek a közösségnek, gyülekezetnek, hogy ti tisztában vagytok az idővel, tudjátok az idő fontosságát, értitek a lényegét, de nem csak az időt mondja itt, hanem azt mondja, hogy az időtartam és az időpont. Ez két különböző dolog. Az egyik a görögben a *kronosz*, a másik a *kairosz*. A kronosz szó több mint ötvenszer szerepel az Újszövetségben. Időt, időszakot jelent, korszakot, életkort, életidőt és egy bizonyos értelemben időpontot is. A kairosz pedig alkalmat jelent, megfelelő időt, alkalmas időt, kijelölt elrendelt időpontot, időkorokat és korszakot.

Nagyon jó, ha tisztában vagyunk azzal, hogy mit is jelentenek ezek, mert azt gondolnánk, hogy mindkettő ugyanarra mutat, de közben mégsem és azért szeretnék erről egy ilyen gyakorlati teológiai módon beszélni, hogy lássuk mi is, hogy vannak bizonyos dolgok, amiket időben lehet mérni, visszafelé mindenképpen, de előrefelé is lehet időben tervezni és vannak olyan idők, amik előrefelé mutatnak, amiről nem tudod, hogy mikor jön el, nem tudod, hogy mikor alkalmas az idő, nem tudod, hogy mi a kijelölt idő és nem tudod, hogy mi az az idő, amit Isten mondott meg, az egy másik dolog. A kronosz szóból származik az a kifejezés, hogy kronológia. Ismered ugye? Ez egy időrend.

Történelmet mindannyian tanultunk, meg kellett tanulni egy csomó évszámot, ehhez hozzá kellett kötni és van egy kronológiai sorrend, amit a múltba visszafelé nézve tudunk tanulmányozni, tudunk belőle tanulni és tudjuk ezt értelmezni és valahogy felfogni. A kronosz mint kifejezés, mint

szó az idő mennyiségére utal, egy időtartamra utal. Erről beszéltem a mai alkalmon idáig szinte végig. Ez az időtartam mindenkinek egy adott időtartam, amit valahol lehet ütemezni, valahol lehet tervezni, emberi számítás szerint ez nagyjából megfogható dolog. Mire gondolok?

Arra gondolok, hogy ha éppen valakinek tavaly született gyermeke, be lehet ütemezni, hogy mikor lesz óvodás, hány év múlva kezdi az iskolát. Előre lehet tudni emberi számítás szerint, hogy mikor fog elballagni az általános iskolából. Emberi számítás szerint előre lehet tudni, hogy mikor fog érettségizni. Három éves korban óvoda, hat-hét éves korban iskola, tizennégy évesen általános ballagás, tizennyolc évesen érettségi. Ezt nem lehet tudni előre? Dehogynem. Ez a kronosz.

De van idő, amit nem tudsz előre. Mikor fog megházasodni? Mikor fog gyermeket szülni, vagy nemzeni? Mikor fog vállalkozást indítani akár, vagy elhelyezkedni egy cégnél? Mikor lesz előléptetése? Mikor fog a testből kilépni? Mikor fog meghalni? Az is idő, nem? Ez a kairosz. Az egyik egy időpontra utal, ami egy időtartam, egy időszí, majdnem, hogy megfogható dolog, egy ütemezhető, könnyen befogadható dolog. A másik egy olyan dolog, amit nem látunk előre. Ugyanakkor ez a természetes síkon így van, de megvan ez a szellemi síkon is. Istennél is megvoltak az időszakok előre leírva, de mégis van egy csomó kairosz, kijelentett idő, alkalmas idő, olyan idő, amit nem tudunk előre, amiknek el kell jönni ahhoz, hogy bizonyos dolgok beteljesedjenek és így van ez a te életedben is.

Az biztos, hogy az üdvösség napja nem holnap van, hanem ma és nem tegnap volt, hanem ma. Ha valaki hallja az Evangéliumot és lehetősége van dönteni, az az alkalmas idő az ő számára, ami eljött, hogy azt mondja, hogy igen, hiszek benned Jézus, követni akarlak téged.

Amikor az ember kap egy felismerést arra, hogy mi az élete célja, mi az, amit neki tennie kell, akkor abban a kronosz időben, ami a rendelkezésére áll, öt, tíz, húsz, akárhány év, készül arra az alkalmas időre, amikor eljön, hogy na ekkor belépek a szolgálatba, na ekkor megműsülök, na ekkor ezt csinálom, amikor Isten arra vezet engem. Értitek a különbséget?

Ugyebár Pál itt a Thessalonika levélben határozottan az isteni időkoraszakokról beszél, de ez a két szó itt együtt szerepel, a kronosz és a kairosz. A kairosz több, mint nyolcvanszor szerepel az Újszövetségben, de csak kettő igehely van, ahol ez a két időhatározó egy helyen szerepel. Ez az egyik. A másik pedig az Apostolok cselekedetei 1,7, igevers, hogy veszték erőt, minekutána eljön reátok a Szent Szellem.

Amikor megkérdezik a tanítványok Jézust, hogy mikor jön el a te királyságod, mikor állítod helyre Izraelt, akkor azt válaszolja nekik Jézus, hogy nem a ti dolgotok ez, hogy foglalkoztatok az időekkel, meg időkoraszakkal. Az a másik igehely, ahol ez a kettő együtt szerepel. Ha van Biblia alkalmazásod, bármilyen, ezeket az igehelyeket ki tudod keresni, érdemes tanulmányozni, nagyon-nagyon érdekes. Most már egy-két kattintással olyan sok időt tudunk megspórolni magunknak a kronosz időben, amit elődeink tíz, húsz, ötven évvel ezelőtt nem tudtak. Nekik szótárazniuk kellett, nyelveket kellett tanulniuk és sokkal több idő kellett nekik ahhoz, hogy ez az információ a rendelkezésükre álljon. Most egy-két kattintással az internet világában ez elérhető.

A két idővel kapcsolatos kifejezés tehát nem ugyanaz, két szemlélet ez a két szó. Az a helyzet, hogy mivel nem tudjuk pontosan, hogy mennyi időnk van ezen a földön és azt sem tudjuk pontosan, hogy mennyi időnk van egyes dolgokra, ezért nagyon felelőtlenül tudunk bánni az idővel, de a tegnap is elmúlt és mai nap is el fog múlni és ugye ma van a tegnap holnapja, megénekelték ezt. És ma van a holnap tegnapja. Valahogy így, nem tudom, bogozzátok ki valahogy.

Ez az idő nem áll meg, megy előre és így az idő ebben az értelemben egyszeri és megismételhetetlen. Amennyi időd van, abból hozd ki a legtöbbet. Amennyi időd van, abból hozd ki a maximumot. Tudom, most lehetséges, hogy egy-két jelenlévő, vagy egy-két nézőnek a lelkében, szívében, gondolatában megjelenik egy önvád, vagy egy kárhóztatás, hogy hát igen, mennyi időt elvesztegettem, elpocsékoltam! Valóban, ez lehetséges, hogy így van, de úgy gondolom, hogy mindannyian tévedtünk vagy tévesztettünk ezen a területen. Nincs olyan ember, aki minden egyes percét az életben úgy osztotta be, ahogy annak idején Jézus tette. Neki nem voltak felesleges körei, Jézus nem húzta, halasztotta az engedelmisséget, Ő mindent jól csinált.

Mi csináljuk, ahogy a legjobb tudásunk szerint tudjuk és ebben is Isten segít bennünket. Az, hogy kesergünk a tegnapon, hogy kesergünk a mulasztásainkon, hogy sajnáljuk azt, hogy mi mindent tévesztettünk és mi mindent hanyagoltunk el, vagy tettünk rosszul, ez nem segít azon, hogy a holnapunk jobb legyen. Ami segít neked, ha eltévesztetted az, hogy ma hozz olyan döntéseket, hogy a holnapod szebb legyen, jobb legyen, engedelmesebb legyen. Tehát ez a gondolkozásmód kattanjon át az elménkben, ki kell alakuljon bennünk, hogy nem tudunk a tegnapon változtatni. Lehet nézni a tegnagra, bizonyos értelemben lehet belőle tanulni, de előre kell néznünk, arra nézünk, ami a cél. Az a küldetésünk, az a feladatunk, hogy annak feszüljünk neki, nem pedig az, hogy siránkozzunk a múlton és a tegnapon. Ha hátrafelé nézünk, ha azon kesergünk, hogy mi minden rossz dolog történt velünk tegnap, tíz éve, húsz éve, gyerekkorunkban, ez meg fog minket lopni a holnap szépségétől, attól, amit Isten eltervezett. Mert ha mi az időszálon esetleg eltévesztettünk dolgokat, attól az Ő terve, elhívása nem változott meg. Visszavonhatatlanok, megbánhatatlanok az Ő elhívásai, mondja az Ige. Álljunk bele minél előbb! Sok mindent lehet pótolni és vannak dolgok, amikről lemondunk, mert már nem pótolható.

Még egyszer nem leszel húszéves, ha már elmúltál húszéves. Halleluja! – valaki ezt mondja erre. Megvan minden kornak a szépsége és úgy gondolom, hogy abban a korban, amiben az ember van, ott kell megélni azt szépen és jól. Hagyjuk, hogy a gyerekek gyerekek legyenek! Hagyjuk, hogy a hat, nyolc, tízévesek rohangáljanak, futkározzanak, hangoskodjanak, mindenfélét csináljanak. Hagyjuk, mert gyerekek, így kell viselkednie egy gyereknek! Nem úgy kell ülnie, mint egy húsz, harmincévesnek, mint ahogy te ülsz itt fegyelmezetten. Nevelni kell őket természetesen, nem kell korlátlanul szabadjára engedni őket, nem erről beszélek. A tinédzserek éljenek tinédzser korszakot. Nem könnyű az, amikor már leválnának a szülőkről, de a felnőttkor még elérhetetlen és a kettő között valahol ott lebegnek a senki földjén. Néha így gondoljuk. Aztán amikor valaki felnőttkorba ér, akkor viszont ne viselkedjen úgy, mint egy gyerek. Egy felnőtt ember viselkedjen felnőtt módon.

Minél inkább szelleminek gondold magad, minél inkább kereszténynek gondold magad, annál inkább viselkedj úgy, mint egy érett ember. Tehát ahhoz szabd magad! Mikor gyermek voltál, gyermeki módon gondolkoztál. Pál is ezt írja magáról: Amikor pedig felnőtt lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. Miért? Mert eltelt az idő és bizonyos idők elteltével már nem engedhetünk meg magunknak olyan dolgokat, amelyeket megengedtünk magunknak annak idején. Érthető, ugye?

Az idő tehát egyszeri és megismételhetetlen és a döntéseinknél ezt ne felejtjük el. Amennyi időnk van, ismétlem, hogy abból kell kihozni a legtöbbet. Van még idő, neked is. Amíg van bennünk lélegzet, addig van remény, addig lehet menni előre. A földi életnek ez a nagy lehetősége, hogy ami időt itt töltünk a földön, abból kihozzuk a legtöbbet, de ez a fajta idő a nagy szellemi idő-intervallumon belül ez egyszer elmúlik. Azt mondja a Jelenések könyvének 10. fejezetének a 6. verse, a Károli szerint így hangzik:

Jelenések 10,6.

6. És megesküvék arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat, és a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem lesz:

Milyen időről beszél itt? A kronoszról beszél. Arról az időről, ami mérhető, arról az időről, ami „megfogható”, ami beskatulyázható, ami egy időtartamot jelent. Mert az is egyfajta idő lesz, amikor az örökkévalóságban idő nélkül élünk, de nem úgy idő, mint ahogy mi azt meg tudjuk fogni.

A mi életünk ebben a testben mindenképpen az idő alá van rekesztve és mivel az idő alá van rekesztve az elménk, a gondolkozásmódunk, ezért mindig valamihez szabjuk a dolgokat, mindig viszonyítunk valamit valamihez az időben is, de Istennél, az Ő szellemi birodalmában, az Ő örökkévalóságában nincs ez a időkorlát, mint amit mi itt most megélünk.

Az örökkévalóságot tehát, a végtelent felfogni egy véges, időhöz szokott és időben szocializálódott elmével nem lehet. Aki nekem azt mondja, hogy érti az örökkévalóságot, az szerintem egy felfuvalkodott ember. Egyszerűen nem lehet felfogni. Mintha azt mondaná valaki, hogy mindent tud Istenről. Isten önmagában természetfölötti, végtelen Isten, nem ember, Isten, akit

mindenestől fogva megérteni, minden egyes gondolatát, szándékát, tervét mindenestől fogva tudni nem lehet egy véges elmével. Olyan, mintha a földbe elültetett krumpli értené a mezőgazdaszt. Ennél rosszabb példa nem jutott eszembe, de körülbelül ezek az arányok. Ez nem jelenti azt, hogy ne gondolkozzunk róla, ne elmélkedjünk rajta, ne keressük, ne kutassuk. Dehogynem, minél inkább!

Azonban van egy csomó dolog, amit Isten a saját hatalma alá rekesztett és nem avatott be bennünket. Minden dolog, amire neked, nekem ehhez a földi léthez szükség van, az a Bibliában benne van. A nekünk szükséges ismeret ott van benne. Keressük, kutassuk, kapjunk belőle megértést, kinyilatkoztatást, de mindent nem ír a Biblia. Úgyhogy ezzel beérjük.

Tehát visszatérve a gondolatmenetünkre, a kronosz mérhető, tervezhető. Ez így megfogható, de a kairosz idő azonban egy másik szemlélet. A kairosz egy bizonyos dolog elvégzésére kirendelt idő. A kairosz egy bizonyos dolog elvégzésének az alkalmas ideje, amit akkor kell meglátnod, akkor kell felismerned, amikor ott van. A lehetőséget akkor kell megragadnod, ezt a kairosz időt, ami előre el volt akár rendelve, amikor benne vagy.

Kicsit olyan ez, mint amikor egy hős megszületik. Hogyan születnek a hősök? Ez egy egyszerű példa. Ott vagy a Balatonon, csónakázol, vitorlázol, vagy gumimatracon sütteted a hátad, vagy a hasad, pár méterre tőled valaki elkezd a mély vízben fuldokolni. Jössz te, megmented, kihozod a partra, és egy hős válik belőled. Hogy lehetséges ez? Mert akkor abban az időben ott voltál. Akkor abban az időben felkészült voltál arra, hogy a mély vízből őt kihúzd. Ha nem vagy ott, ha nem tudsz biztonságosan úszni, ha nem vagy elég bátor, és lehetne sorolni, akkor nem válik belőled hős. Ugye érthető? Ott volt a lehetőség. Egy csomó ember egy csomó mindent eltéveszt így – nem feltétlenül a hősiességről beszélek –, hogy amikor ott a lehetőség, ott van a kínáló alkalom, de a kronosz időben, amikor van ideje az embernek, nem készítette föl magát arra, hogy amikor eljön a kairosz idő, akkor azt meg tudja ragadni. Ott az elhívás, ott a szolgálatra való kiküldetés, de ha a felkészülés idejét elhanyagolod, akkor nem leszel képes megragadni azt, amikor ott az idő, vagy ha meg is ragadod, akkor felkészületlenül bele tud az ember ebbe bukni könnyedén.

Ez a kairosz idő, amit az ember maga előtt tolvá remél vagy vár, ez egy olyan kijelölt és alkalmas idő, ami Isten szándékában és tökéletes időzítésében van. Nem jó, ha ezt az időt kitoljuk, és az sem jó, ha ezt az időt előrehozzuk. Ezt az időt mi tudjuk erőltetni, hogy én már most akarom, én már nőszülni akarok, én már gyereket akarok, de nem lehet előrehozni. Nem jó dolog, ha egy lány a mai társadalomban tizenhárom évesen szül. Az nem a kairosz idő, úgy gondolom, hogy sokkal később kellene megtörténnie ennek a dolognak. Lehet, hogy kétezer évvel ezelőtt abban az izraeli, közel-keleti társadalomban tizenégy, tizenöt évesen szültek a lányok, ez természetes dolog volt. Mária is nagyon fiatalon szülte Jézust, de ez sok mindentől függ. A körülményektől, a társadalomtól, nagyon sok mindentől.

Tehát nem elég dolgokat tenni, hanem azokat a megfelelő időben kell tenni. Nem elég bizonyos dolgokat elvégezni, nem elég bizonyos dolgokban engedelmesnek lenni, hanem a megfelelő időben kell tenni. Van úgy, hogy ezt az engedelmisséget az ember elsietti, előrehoz dolgokat és gyorsan kilép valamibe, amibe nem kellene és idő előtt teszi meg az ember. Emiatt Isten akarata kárt vallhat és van olyan is, hogy az ember addig húzza, mert addig keresi a tökéletes időpontot, amíg kicsúszik az időből. Van a vetésnek és van az aratásnak is tökéletes időpontja. A természetes világban is megvan ez a tökéletes időpont. A földművesek is tudják, hogy nem vetjük el január harmadikán a fagyott földbe a búzamatot, hanem megvárjuk, amíg kitavasodik és akkor, amikor már elég meleg a föld, akkor vetjük el, vagy éppen ősszel, még a nagy hidegek előtt. Az aratásnak is megvan az ideje, nem fogunk hűsvétkor búzát aratni, mert még nincs abban az állapotban. Hiába erőltetjük, hiába kínlódunk rajta, nem lehet, de nem lehet megvárni az október 23-i ünnepet a búzaaratással. Ez egy egyszerű természetes dolog.

Szellemi értelemben ugyanígy van sok minden, hogy megvan a vetési idő és megvan az aratási idő. Aki a körülményekre néz, az eltévesztheti a vetési idejét is és az aratási idejét is. Az egyik kedvenc igeverszem a Prédikátor könyvéből – nem mondom meg az igehelyet, keresd meg, házi feladat –, hogy aki a szelet nézi, nem vet és aki a sűrű felhőre néz, az pedig nem arat. Mondta ezt a bölcs

Salamon az életének vége felé. Ott egyébként van több más nagyon jó igevers is, talán legközelebb majd azt is kibontjuk jobban, de ma szeretném befejezni azt, amit úgy gondolom, hogy az Úr akar, hogy elmondjak.

Nagyon sok példa van a Bibliában arra, hogy van egy bizonyos fajta idő, amit a megfelelő időben kell tenni és azt el is lehet téveszteni. Egyik klasszikus példa az Ószövetségből Mózes. Ismerjük a történetet nagyon jól, nagyon sokszor hallottad. Ő előreszaladt az elhívásában, tudta mi az Isten akarata, hogy ő vezeti ki a zsidókat Egyiptomból. A bizonyos „megölte az egyiptomit” nap után el kellett teljen ez miatt negyven év, amíg valóban beteljesedett. Egy késleltetésben volt. Abban a negyven évben is a pusztában a jellemében sok mindenben fejlődött, de ez egy helyrehozható dolog volt az életében, hogy az igazi, tényleges szolgálatát nyolcvanévesen kezdte el. Nyolcvanévesen! Úgyhogy ne mondd azt, hogy idős vagy! Százhusz éves koráig élt úgy, hogy a szemei nem homályosodtak el és nem kellett neki olvasószemüveg.

Ott van egy másik példa, Dávid fia, Absolon, aki idővel király lehetett volna, hiszen a királynak a leszármazottja, de ő ezt az időt előre akarta hozni. Ő előbb akart király lenni. Megölte a féltestvérét, apja ellen lázadt és nagyon csúnya dolgokat csinált. Nála például nem lehetett helyrehozni ezt az időben való elcsúszást, mert idő előtt meghalt és nem tudta ezt véghezvinni.

Ott van a másik klasszikus példa, a tékozló fiúnak az esete. Miről szól az, hogy kikérem az örökségemet? Van, hogy sok-sok év után a gyermekek a szüleiket eltemetik. Ez a természetes dolog. Bármennyire is fájó ezt kimondani, ezzel én is szembesültem pár hónapja, hogy apámat kellett eltemetni. Ezzel az ember így van. Előtte az ember nem vágyakozik arra, hogy jaj, de jó lenne, ha minél előbb meghalna, örökölhetnék valamit! A tékozló fiú ezt csinálta. Gyakorlatilag azzal, hogy azt mondta, hogy apám, add ki az én örökségemet, azt mondta, hogy bárcsak meghalnál! Még élsz, jól van, ne vágd fel az ereidet, de add ki nekem, ami az enyém! Ami akkor járna az embernek, az örökség akkor jár, amikor a szülő meghal. Egyébként nem jár. Ez egy olyan mértékű tiszteletlenség, egy olyan mértékű arcon vágás, ami a zsidó, de bármilyen kultúrában a tiszteletlenség mély lenyomata, ami ebben a fiúban volt, hogy azt a kairoz időt, ami idővel eljön majd, nem tudni mikor, azt ő előrehozta. Nekem ez most kell, én most akarom ezt élvezni!

Mi lett az eredménye? Döbbenetes a történetben, hogy az apa odaadta neki. Bár nincs fiam, de ha lenne és ilyet kérne, akkor lehetséges, hogy nem örökséget adnék neki, hanem két nyaklevest. Egyet jobbról, egyet balról. Bocsánat, hogy ezt így zárójelben elmondtam. Itt ez a bibliai példa nagyon jól szemlélteti ezt. Az eredménye mi lett? Az, hogy eltékozolta, nem volt elég érett, nem tudta fel dolgozni a hirtelen jött nagy vagyont, a világnak élt. Eltékozolta, nem tudjuk pontosan, mennyi idő alatt azt a vagyont, amit ő kapott. Aztán pedig visszament az atyához, mert megéhezett, ez az önző szándék hazavitte őt, de ugyanakkor volt benne egy alázat is, hogy nem vagyok méltó, hogy a fiadnak neveztessem. Magában azt gondolta, hogy majd a szolgák között lesz a sorsa, mert az is sokkal jobb volt, mint a disznók mellett.

Látjuk ebben a történetben az atyát, hogy a tévedése ellenére is hogyan fogadta. Ez egy olyan vi gasz a mi számunkra, hogy mindannyian tévesztettünk, mindannyian hoztunk rossz döntéseket, az Atya így fogad minket. Tehát van remény! Amíg az emberben van egy jó szív hozzáállás, amíg az emberben van alázat, amíg az emberben van istenkeresés és alávetés Isten felé, Istenen nem fog múlni, hogy mennyire áldja és tölti be az életedet. Ő azon van és mindig is azon volt, hogy a lehető legbőségesebben a rendelkezésedre álljon az atyai háznak minden java. Ő ezen dolgozik. Ugyanakkor írja a Példabeszédek Igéje pontosan, hogy hol, azt nem tudom, hogy a siettetett örökség nem áldást hoz magával, hanem pont az ellenkezőjét.

Nagy kihívása az életnek, hogy mennyire tudjuk megragadni a pillanatot. Nagy kihívás az életben az, hogy mennyire tudjuk megragadni a lehetőségeket, amikor azok ott vannak, amikor ott van az idő erre. Elmondom még egyszer, mert úgy gondolom, hogy nagy igazság, hogy ha nem készülünk fel ezekben a rendelkezésünkre álló időkben, amit a Biblia kronosznak hív, ha a kronológiában nem tesszük oda azt, ami nekünk kell, akkor, amikor ott lesz a lehetőség, az alkalmas idő, akkor nem feltétlenül tudjuk azt megragadni. Ugyanakkor mindenkinek más lehet ez a kairoz

idő, értelemszerűen nem mindenki huszonöt évesen házasodik, nem mindenkinek huszonhat évesen születik gyermeke. Nem mindenki kezdi ugyanabban az intervallumban életének különböző szakaszait, szolgálatot stb. Ez mindenkinek más lehet. Ez egyedi. A saját idődre figyelj te oda, nem a máséra. Annyira tudunk a másakra nézni, hogy neki már gyereke van, ő már vállalkozik, ő már szolgál, ő már ezt csinál, ő már azt csinál. Mivelhogy ő azt csinálja és én őhöz akarom mérni magam, ezért nekem is kell, de nem erre kell figyelni. Valaki jó, hogy nem házasodik meg huszonévesen. Nagyon jó, mert éretlen rá. Valaki pedig teljesen készen van már rá, hogy huszonpár évesen férjhez menjen, vagy megnősüljön. Nem kell máshoz mérnünk magunkat. Mindenki oly mértékben egyedi, ahogy egyedi az ujjlenyomatod, a szemretinád, a DNS-ed. Egyedi vagy és ebben a kairosz idődben is egyedi vagy. Úgyhogy ezt keresd, ezt kutasd!

Vannak érett korszakok, amiket be tudunk határolni, általában a tanulás, családalapítás ilyen például. Ha az ember eltéveszti, akkor lehet később pótolni bizonyos áldozatok árán sok mindent, de látni kell azt, hogy vannak olyan ajtók, amelyek egy bizonyos idő után becsukódnak, bezáródnak, már nincsenek nyitva és már nincs rá lehetőség. Klasszikus, világból hozott példa, ha nem jó valamelyik családtagoddal a viszonyod, addig rendezd, amíg az illető életben van! A szülő, anyós, após, testvér, rokon, bárki. Addig rendezd, amíg erre van lehetőséged. Nem feltétlenül életet meghatározó dolog, ha ezt nem teszed, viszont a lelkedben ott lesz a sérelem, hogy hogyan lehettem ilyen makacs és saját magadnak okozol kárt. Csak egy példa ez arra, hogy miért jó rendezni az emberi kapcsolatokat, mert eljön az idő, amikor az ajtó bezáródik, utána nem tudod azt mondani, hogy bocsánat, eltévesztettem, mert van erre egy időszakasz.

Főleg idősebb korban van ez, hogy bizonyos fajta ajtók bezáródnak. Vannak bizonyos ajtók, lehetőségek, amik csak egy ideig vannak nyitva. Az az igazság, hogy ez nem feltétlenül csak Istentől múlik időnként, nem feltétlenül csak rajtunk múlik, hogy ezek az ajtók meddig vannak nyitva. Nem a test biológiáján múlik, nem Isten szándékán, akaratán, hanem van úgy, hogy egy másik embertől is függ az, hogy meddig van lehetőségem bizonyos dolgokat megcsinálni, vagy mikortól van már lehetőségem bizonyos dolgokat elvégezni.

Józsue egy kiváló példa erre. Józsue életében, az ő szolgálatában, az úgynevezett honfoglalásban, amikor ők birtokba vették az ígért földjét, a Kánaán földjét, Józsue késleltetve volt, pedig Isten is akarta, Józsue is akarta és hitt is benne, de voltak más emberek, akik nem akarták. Ezért késleltették mind Isten, mind pedig Józsue időzítését. Tehát volt egy harmadik személy, illetve egy egész nép, akiknek ki kellett halni azért, hogy eljőjön az az idő, amikor is Józsue be tud állni abba, amit el kellett neki végeznie.

Vannak helyzetek, amikor esetleg a cégednél az előléptetéshez arra van szükség, hogy egy új főnököd legyen, akkor van lehetőséged az előléptetésre. Lehet, hogy akkor van lehetőség bizonyos dolgokat elvégezni, amikor a kerületben új a polgármester, vagy egy új miniszter van, vagy egy új előljáród, vagy egy új pásztorod. Mert addig, amíg az ott van, vagy akárki, bárhol, bármilyen területen, addig nem tudod elvégezni azt, amit kell, mert az az illető egy akadály ebben. Előfordulhat ilyen? Hogyne!

Azonban soha ne tedd meg, főleg szellemi szinten azt, hogy te próbálsz meg elmozdítani azokat, akik esetleg akadályozzák a te idő beteljesülését! Meg se próbáld! Minden egyes példa a Bibliában kivétel nélkül kudarcba fulladt, amikor ezt valaki megpróbálta megtenni. Az előbb említett Absolon ilyen volt például. Számos példa bizonyítja ezt, hogy nem jó az időt előrehozni. Istennek kell azt kimunkálnia. Neked nem kell ahhoz egy szalmaszálat sem keresztbe tenni, Isten legyen az, aki téged előrevezet és felemel, nem pedig te saját magadat. Bármennyire is úgy gondolsz, hogy neked ezt csinálni kell. Ha csinálni kell valamit, akkor pedig tényleg, valóban a Szent Szellem vezetése alatt tedd.

Mennyire elrontotta volna Dávid, amikor lehetősége lett volna arra, hogy Sault megölje, hogy király legyen! Isten akarata volt, hogy király legyen? Igen. Isten elhívása volt az, hogy király legyen? Igen. Isten felkentje volt? Igen. Kész volt rá? Akár kész is lehetett volna rá, de mégsem tette. Olyan közel volt ahhoz, hogy megölje Sault, mint amilyen közel van a kezemhez ez a mappa,

amit fogok a kezemben és nem tette. Senki a természetes szinten meg se szólhatta volna, hiszen az életére tört, rossz király volt, démonikus király volt és lehetne sorolni, hogy mennyi minden értelembe volt rossz Saul, de Dávid mégsem tette, azt a kairoz időt megvárta, amíg Isten hozza elő. Azt az alkalmas időt, azt a tökéletes időt megvárta, hogy Isten helyezze őt oda, abba a pozícióba, ami neki lett oda ígérve.

Úgyhogy vannak helyzetek, amikor szükség van arra, hogy bizonyos emberek elmozduljanak. Ilyen lehet – ismétlem – egy munkahelyi főnökváltás, mert a mostani főnök nem nagyon ismeri el az erőidőidet és, hogy te milyen tisztességes, becsületes vagy, vagy éppen az nem tetszik neki, hogy keresztény vagy. Csak egy példát hoztam, nem mindig így van ez. Van úgy, hogy azért nem léptetnek elő, hogy azért nem vagy a szolgálatban, vagy bármiben elől, mert nem vagy még ott azon a helyen. Emlékezetemben van Jimnek sok évvel ezelőtt elhangzott mondata: Ha nem kapsz előléptetést, akkor nincs is szükséged rá. Ennyi! Az ember vágyhat rá persze, mert írja a Biblia, hogy aki püspökségre vágyik, az jó dolgot kíván, de nem kell azt nekünk testből erőltetni. Ez olyan dolog, amit meg kell ragadnunk. Lassan befejezem, mert elszaladt az idő. Az idővel nem bánok jól, azt mondjátok? A Jelenések 3,7. az ajtó bezárásáról szól.

Jelenések 3,7.

7. A filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja:

Ha bezáródik előtted egy ajtó, akkor nem kell frusztrálnod lenned. Vannak olyan ajtók, amiket Isten zár be előttünk, hogy ne hogy bemennyünk rajta és vannak olyan ajtók, amiket Ő nyit meg. Vannak ajtók, amik zárva vannak előttünk, de mi berúgjuk, vagy bemelegyünk az ablakon, mert mindenképpen be akarunk menni. Akkor csodálkozunk, hogy miért nem sikeres, miért nem áldott. Hatvan, hetven, vagy nyolcvanéves korban is el lehet jutni arra a teljességre, ahova Isten hívott, ugyanakkor nagyon fiatalon is kivételes esetekben óriási karriert lehet befutni. Nézd meg például Józsefet, ő is harmincéves volt, amikor Egyiptomban a második ember lett. Akkor lehetett volna csak a legelső, hogy ha abból a családból származik és születik, de egyébként nem. Tehát a lehetőségekhez képest a legmagasabb pozícióba került harmincévesen. Annál nincsen följebb, onnan már csak bukni lehet, ahogy mondani szokták. Annak ellenére, hogy a testvérei gyakorlatilag ellopták a tinédzserkorát. Annak ellenére, hogy mi mindenen kellett keresztülmennie.

Te is lehet, hogy így gondold, hogy nagyon rossz volt a családi háttér, a gyerekkorod, rajtad kívülálló okok miatt sérüléseket szenvedtél, bántalmaztak, vagy ezernyi dolog lehet, ami miatt az emberben keserűség támadhat, de gondold Józsefre, a tinédzserkorát, a húszas éveit börtönben, rabszolgaként töltötte, nem azon a helyen, amit ő látott, meg tudott, mégis a maximumot hozta ki belőle. Az Úr Igéje megpróbálta őt, írja ezt a Zsoltárok 105,19. vers.

Zsoltárok 105,19.

19. Mindazideig, amíg Igéje beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.

Akkor, amikor látta azokat a bizonyos álmokat, akkor, amikor tizenhét évesen álmodta, és elmondta a testvéreinek, szüleinek azt, amit látott, nem tudta azt, hogy milyen sors vár rá. Látott valami szépet, látott valami gyönyörűséges beteljesülést és évek kellettek ahhoz, a kronosz időben évek kellettek, tizenhárom év, ha jól számolom, hogy eljőjön az a kairoz idő, amit Isten neki a kezdeti, kronosz időben megmutatott.

Ugyanígy volt ez Dáviddal. Dávid is kis pásztorfiúcska volt, aki élt a lehetőséggel. Gondold bele abba, hogy ő ott Izraelben egy kis nyájnak volt a pásztorja és ha nincs a lehetőség, hogy Saul eltéveszti, nincs az a tény, hogy Saulból egy rossz király lesz, akkor Dávidról ma nem tudnánk semmit. Az idő kronológiájában eltűnne, vagy úgy lenne talán említés róla, hogy volt egy jószívű pásztorfiúcska. Ott volt az elhívás, ott volt a küldetés, Isten felkente őt, de ehhez kellett az is, hogy az a másik király, akivel kapcsolatban Isten azt mondta, hogy a te leszármazottjaid fogják adni a királyi vérvonalat végig. Ez a Saul, amit Isten így eltervezett, ő volt az első, aki elrontotta és kihalt gyakorlatilag a családfája. Ha nincs ez a bukófenc Saulnál, akkor Dávid nem tud előlépni, de Dávid azért tudott előlépni, mert olyan volt a szíve, mert felkészült, mert amikor még csak önmaga volt, akkor

legyőzte az oroszlánt, és legyőzte a medvét. Nem arra nézett, hogy egyszer majd én király leszek, nem ezért csinálta, hanem Istenért csinálta, a bárányokért csinálta.

Isten ezt keresi, Isten ezt kutatja. Ő ezt nézi, keresi az imádó szíveket. Amikor jön egy lehetőség, akkor te azt mondhatod, hogy igen, ezt a lehetőséget megragadom és élek vele. Itt van ez a kairosz idő. Úgyhogy erre hívlak benneteket. Álljatok fel, kérlek és imádkozzunk együtt!

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked azt, hogy a Te Igéd világosságot, igazságot, bölcsességet ad a mi szívünknek. A Te Igéd megnyilatkozása világosság. Köszönjük Neked azt, hogy elhívtál bennünket a Veled való közösségre. Hálásak vagyunk azért, hogy azt az időt, amit kaptunk itt a földön, azt veled élhetjük és veled járhatjuk együtt. Kérünk Téged, Szent Szellem, legyél segítségünkre abban, hogy helyesen osszuk be az időnket, hogy helyesen hozzunk döntéseket, hogy felkészültek legyünk, hogy amikor eljön ez az alkalmas idő, amit Te jelöltél ki, amire Te hívtál el bennünket, meg tudjuk ragadni, életünk bármely területét tekintve, a szolgálatunk területét is.

Hisszük Atyánk, hogy Te vagy a mi segítségünk. Segítesz bennünket ebben is és segítesz bennünket mindenben, mert abban dicsőítetik meg a Te neved, hogy mi a Te dicsőségedre sok-sok gyümölcsöt termünk, hogy betöltjük az elhívásunkat, betöltjük a küldetésünket, betöltjük mindazt, amire Te hívtál el minket. Köszönjük Neked, Atyánk, hogy minden mulasztásunk, minden tévedésünk, minden egyes elfecsérelt időnk, amit a múltban elkövettünk, hibaként, bűnként, azt Jézus vére által eltörölted. Hálásak vagyunk azért, amiért Te vagy a helyreállítás Istene, amiért a szívedben a rólunk kialakult kép jó, mert Te jó jövőképet adtál és adjál nekünk. Köszönjük, hogy ez igaz személyesen mindannyiunk életére és igaz ez a közösségünkre, a Krisztus Szeretete Egyházra is. Hisszük, Atyánk, hogy a Te tökéletes akaratod beteljesedik mindannyiunk életében és a gyülekezetünk életében is. Jézus hatalmas nevében! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com